

Trần Xuân An
CHÙM THƠ MƯỜI MỘT BÀI
VỀ HOÀNG SA, TRƯỜNG SA VÀ BIỂN ĐÔNG

Bài 1
HOÀNG SA, THUYỀN ĐI

trôi trôi biển biếc
xanh xanh xanh xanh
cái xanh biển biệt
da diết, sao đành!

1994
TXA.

Bài 2
TRƯỜNG SA

trắng ngày đêm trắng
sóng trắng đảo xa
vượt cạn đắng mặn
ngọt nỗi nhớ nhà.

1994
TXA.

Bài 3
TOÀN VỆ ĐẤT VÀ NƯỚC

rừng cổ kết vàng trong cây lá
nghìn xưa, bạc khối lượn khơi xa
vạn khoang dầu mỡ ngời đáy biển
Trường Sơn muôn thuở nổi Trường Sa

Trường Sa máu ứa san hô đỏ
nhức nhớ Hoàng Sa bầm cát vàng
gần bốn mươi năm Tàu chiếm đóng
đồng chí đầy ư? Lưỡi chém ngang!

lưỡi liếm Biển Đông, thành biểu tượng
muôn đời thế giới rử cười khinh
kẻ nào li gián? Không, tham vọng
lưỡi tham sôi óc tỵ Bắc Kinh

Đất Nước chúng ta thành nắm đấm
thế đành đấm thốc Đại Hán nghe!
nếu Hoa Lục địa là hoa thật
ta vuốt hoa, lưỡi giặc rứt về

cánh tay gân guốc: hình Đất Nước
biển đảo: ngực xanh, ngời chiến công
thật lòng muốn Đất toàn vẹn Đất
Nước giữ nguyên biển đảo cha ông.

19 – 20:42, 20-6 HB11
TXA.

Bài 4 **BIỂN ĐẢO VÀ SỬ**

sững ngừng ngọn gió rộng dài
bồng đầu con sóng miệt mài trôi nghiêng
nhà giàn, đứng vững chung chiêng
nghiêm xanh mấy đảo bao triền cỏ cây

biển tràn trang báo tháng nay
truyền hình sôi nghẹn ngập đầy sóng xa
Hoàng Sa – Biên giới – Trường Sa
lại Tàu gây hấn, phổ oà bích chương

mơ chẳng Hoàng Sa yêu thương
về ta, quần đảo quê hương nghìn đời
những đảo Trường Sa mất rồi
máu xương ta, Tàu rã rời buông tay

ước mơ, không phải cuộc say
cháy bằng rượu lệ xót cay, ngậm hờn
ước mơ, không mù nguồn cơn
sử như gạo nước tỉnh hồn ai không

sóng khơi – tóc dựng trắng bông
gió căng thẳng, sử xoáy lòng, hồng tim
lính đang nâng súng lặng im
sử không còn phải truy tìm kho xưa...

không thể không, nhưng còn chưa
súng bây giờ, thuở gươm khua, khác gì
rộng chiều biển đảo nghĩ suy
bốn phương mở bến, chân đi mắt nhìn...

14: – 19:01, 24-6 HB11
TXA.

Bài 5

NHỮNG BIỂN TÔI QUA

1. Tạ ơn những ngư dân, lính biển

chén cơm nào vắng biển đâu
nổi trùng khơi lại quận đầu lúc này

2. Hoàng Sa

vời trông, Mỹ Thủy mắt cay
Thuận An thét gió Chân Mây sóng rền
Lăng Cô đẹp, chẳng lòng yên
Mỹ Khê thốc cát nghiêng Tiên Sa chiều
hang đá Bàn Than vọng kêu
đăm đăm đôi mắt đoán triều Hoàng Sa
Lý Sơn chờ gió dong ra
thất đau Tàu chiếm đã ba bảy mùa!

3. Trường Sa

Xuân Đài ngân gợn chuông chùa
cùng Mũi Điện đau trận thua đảo chìm
nổi Trường Sa sao lặng im?
Cam Ranh, Cà Ná gượng kìm xót xa
sóng Phan Thiết vỗ, vỡ oà
Vũng Tàu đỏ nhớ ruột rà, nghẹn xanh
đước Cần Giờ tím lá cành
Tàu còn chiếm đảo, hận đành dồn cao!

4. Và tuần đội Bắc Hải (*)

biển bờ của những tuổi nào
làm sao không chắt chứa bao năm dài
sóng xanh có còn nhớ ai
biển in sâu mãi sáng hoài mắt trông
Bắc Hải (Biển Mẹ) mệnh mông
bao la vạn lí hừng đông mãi còn
mặn mòi mỗi chén cơm ngon
chưa từng vắng biển, thiếu hồn thiên thu.

20:30, tối 14-7 HB11
TXA.

(*) Tên một đội tuần tra, coi sóc và khai thác Hoàng Sa, Trường Sa của triều Nguyễn và của các Chúa Nguyễn trước đó. Chữ "Bắc" ở đây được dùng theo điển cố. Bắc Hải là Biển Mẹ, cũng như Bắc Đường là Nhà Mẹ, Người Mẹ.

Bài 6 **CÙNG TA, CÓ LÁNG GIỀNG ĐÔNG NAM Á** **VÀ CẢ LOÀI NGƯỜI**

dưới chân rừng xanh, bên bờ biển xanh
sóng đất trâu cày, thuyền cày sóng nước
đứng đỉnh Trường Sơn, lòng ôm đảo xa
Trường Sa ngó về, trùng khơi mắt ướt

từ ngàn xưa... Đến trăm nay, Tổ Quốc!
cảng biển thuyền lặn, cảng trời máy bay
bồng giạt mình, nếu một hôm biển mất
biển mất, thì bờ khô, rừng héo gầy!

biển mất, cả dân tộc bị hãm vây!
con cháu Lạc Long không còn nguồn sống!
đảo Chim Lạc, khơi Vua Rồng, băng đóng
cái lưới Bắc Kinh thè lạnh, lè tham

đường quốc tế giữa Biển Đông phương Nam
chống cả loài người sao, Đại Hán quốc?
toàn thế giới nã Bắc Kinh bạch tuộc
nhẹ tay chằng với dân Hoa lam làm?

còn ta, đánh ruộng rừng, như sông biển
máu Yết Kiêu, Dã Tượng đổ vạ năm
thơ đuổi giặc, giờ đây, nung chất lửa
lo gượng trấn yên, dững khí tiêu trầm.

14: - 17: 10, chiều 14-7 HB11
TXA.

Bài 7 **TỪ MỘT NGÃ TƯ KHÔNG BIÊN CẢM**

người đàn ông lặng nhìn, bồng chụp nhanh tứ ảnh:
hai luồng người xe vạch chéo nơi này
như gạch chéo cảnh trở trêu thời cuộc
công an mình gác canh “*Toà Khâm sứ*” nào đây?

thẻ nhớ chưa kịp ghi hình: xe bít bùng, lá chắn
(những người biểu tình bị chặn từ xa)
nhưng một chàng *pop-rap* lại buộc được ông vào phòng kín
chìa khoá xe trong túi quần, bị móc bởi tay ma!

dăm tấm ảnh, bị chép lưu và xoá sạch
túi xách cũng sắp bị xáo tung, bồng bật đồ lá cờ
(tránh “chụp mũ”, nên có đây,
cờ đỏ sao vàng: cờ Nước Việt)
thêm một cảnh trở trêu, ảnh nào ghi nhận bây giờ?

ông bị đưa lên xe màu lính, có hộ còi, có quyền ngược tuyền
hai công an kèm chặt hai bên
khảo cung, trả lời và xác quyết:
“tôi là nhà văn, chỉ ghi hình cho lịch sử không quên”

sau hai hôm, thêm một buổi chiều như thế
lại “không, tôi đâu có đi biểu tình”, vượt phép các anh
“nhà văn chỉ ghi hình cho nghìn sau lịch sử
nơi không có biển cấm nào”, chỉ người xe gạch chéo cảnh gác canh...

người đàn ông đọc lại 1979
“Bị vong lục” sôi trào còn kia, sao vắng ngắt hôm nay
ông lặng lẽ soi mặt mình vào màn hình điểm mạng
những cuốn sách từ trái tim ông lặng lẽ giải bày...

Viết để ghi nhớ ngày 03 & 05 tháng 7 – 2011
11:11, sáng 15-7 HB11
TXA.

Ghi chú: Mặc dù không có văn bản chính thức từ chính quyền, nhưng qua vụ việc trên tại TP.HCM., trong ngày 03-7-2011 và sau đó, cũng tương tự như sự tạm giữ những phóng viên các hãng tin, báo chí nước ngoài, cả nhà báo Phi Khanh (báo Người Cao Tuổi) vào ngày 10-7-2011 vừa qua, tại Hà Nội, mọi người có thể đoán biết một điều cấm bắt thành văn: Không được chụp ảnh những nơi được xem là “nhạy cảm về chính trị”, và muốn chụp ảnh, phải xin phép cơ quan chức năng! – TXA. (16-7 HB11).

Bài 8-A HÁT MỘC VỀ LÔ-GIC LỊCH SỬ

Lời ngỏ: Tác giả (TXA.) chỉ muốn thể hiện cái lô-gic vận động và phát triển khách quan, tự nhiên nhi nhiên của lịch sử trong giai đoạn vừa qua cho đến nay. Cái "lô-gic lịch sử" ấy đã vô hình trung (mặc nhiên) hòa giải dân tộc (Bắc - Nam) để cùng nhau đoàn kết, đại đoàn kết trong công cuộc đấu tranh giành lại Hoàng Sa và những đảo thuộc Trường Sa, cũng như chặn lại sự xâm lược, độc chiếm của Trung Quốc đối với Biển Đông. Quá trình mặc nhiên hòa giải dân tộc ấy đã diễn ra cách đây vài ba thập niên và trong những tháng ngày nóng bỏng này. -- TXA. --

bờ sóng xanh dài yêu thương
Lòng Mẹ thăm sâu lai láng
chiến tranh ngỡ thành dĩ vãng
vẫn còn đảo – khơi, cắm phiến
giặc Tàu, Đại Hán hiện nguyên!

“Bị vong lục” (*), hận biên niên (*)
chống Pháp, lụy Tàu! Chia cắt...
chống Mỹ, Tàu hòng sai xác
ta ghen biên giới, đảo khơi
giành lại, lời lẽ, thừa thôi!

“Sách trắng” (*): Đại Hán – rồn đời!
tiểu nhân lần dần, phì đại!...

lịch sử mặc nhiên hoà giải
nỗi đau người Việt, Bắc – Nam
hời lòng, Biển Đông sóng gầm

biển như Lòng Mẹ, tình thâm
chống Hán, lảng giềng cùng Việt
cơ chi hôm nay sử viết
Trung Quốc lạng lẽ rút lui
Biển Đông hát mãi niềm vui (**).

11:55 & 14:51, ngày 23-7 HB11
TXA.

(*) Hai tài liệu quan trọng, có giá trị lịch sử do Bộ Ngoại giao công bố, Nxb. Sự Thật, 4 & 10-1979.

(**) Xem thêm bản B của bài thơ này.

Bài 8-B HÁT MỘC VỀ LÔ-GIC LỊCH SỬ

Lời ngỏ: Xem ở bản A.

bờ sóng xanh dài yêu thương
Lòng Mẹ thăm sâu lai láng
chiến tranh, những mong gấp lại bao chương dĩ vãng
nhưng vẫn còn nỗi đau biên cương...
hải đảo, biển khơi...
trang chữ Biển Đông còn lên căm giận
và trở trêu xen lẫn ưu phiền
giặc Tàu, Đại Hán
hiện hình y nguyên!

“Bị vong lục” (*)

ghi đầy đủ những gì đã mất, đừng quên!

“Sách trắng” (*)

chuỗi hận biên niên:

chống Pháp, lụy Tàu! Non sông biển bờ chia cắt...

chống Mỹ, Tàu hòng sai xác

những xác sống vô hồn u u minh minh

chúng hòng biến Việt Nam thành trận mạc

trận mạc “âm binh”

nhưng cuồng vọng Tàu, vỡ tan thành bụi cát!

hơn ba mươi năm chiến chinh

ta ghen nhìn

đất biên giới, đảo khơi, Tàu cướp đoạt

biết rằng giành lại chỉ bằng lí, bằng lời

cũng thừa thôi!

(cưỡng ước hay không, Tàu vẫn khăng khăng như Pháp, Mỹ

ta giành lại, cũng phải bằng máu lửa ngút trời)

hai tập sách trắng còn kia, rành rành cho mãi mãi
Đại Hán tự phụ là rồn đời!
tiểu nhân, chúng lẩn dần, phỉ đại!...
(để chặn Tàu, đã nghìn năm máu chảy)

thế đó, lịch sử mặc nhiên hoà giải
nổi đau người Việt, Miền Bắc – Miền Nam
(mấy mươi năm gần đây và hiện tại
cho cả mai sau nghìn năm)
hởi lòng, Biển Đông sóng gầm!

biển như Lòng Mẹ, tình thâm
chống Hán, các nước láng giềng chung tay cùng Việt
cơ chi hôm nay sử viết
Trung Quốc lạng lẽ rút lui
Biển Đông hát mãi niềm vui (**).

11:55 & 14:51, ngày 23-7 HB11
& buổi sáng ngày 27-7 HB11
TXA.

(*) *Chú thích, xem ở bản A của bài thơ này.*

(**) *Mặc dù có hai bản, bản A và bản B, nhưng cũng chỉ là một bài.*

Bài 9 NHỮNG CUỘC BIỂU TÌNH YÊU NƯỚC

đầu quân vì Hoàng Sa,
    nay tóc đã trắng phơ
vào lính bởi Trường Sa,
    giờ đã mang kính tuổi
chờ lệnh tiến công,
    chờ đến rã rượi
Tàu chiếm đảo nghênh ngang,
    ta chỉ biết ngó trời!

đã ba mươi bảy năm,
    hai mươi ba năm rồi
đến lúc trên Biển Đông,
    Tàu thè ra lưỡi quỷ
sĩ dân nổi dậy biểu tình
    (như thời Pháp Mỹ)
lệnh tái chiếm đâu?
    chỉ đàn áp sĩ dân?

bất ngờ hợp báo,
    buông lời khéo cho nhẹ tội và trấn an?
đâu đó đồ chừng phép thử của ai kia?
    chẳng rõ
trang báo thì mờ,

hiện thực rất tỏ
lính đọc vào “*bạn dân*”,
đọc vào những đảo máu xương ta
vẫn ngang ngược giặt Tàu!

lẽ nào ta buồn, lại bảo chẳng buồn đâu
ba mươi bảy năm, hai mươi ba năm,
và còn bao lâu nữa?
nào phải “*ta chống ta*,
vi phải chống Tàu”
– nhớ thời vua quan máu ứa –
“*Tiến quân ca*”, “*Dậy mà đi*”
hát suốt chuỗi tuần hành!

12: - 14:10, ngày 08-8 HB11
TXA.

Bài 10 **NHỮNG BI KÍ TỰ ĐỨC HIỆN NAY**

muốn toả sáng thơ ca?
sao lại làm thơ ghi nhận biểu tình?
“*người máy*” quắp thơ ca,
khuỳnh tay nạnh cổ
“*bung xung*” đập vào mặt thơ ca,
hụ còi thét loa vỡ phố:
thơ yêu nước ư?
“*có Nhà nước lo rồi!*”

tôi soi mặt vào trang viết,
tự hỏi tôi
trong trái tim nhà thơ
lẽ nào
câm tiếng kêu đòi vẹn toàn Đất - Nước
chống Đại Hán xâm lăng,
thơ ca không tính toán tuổi tên thua được (*)
mong những-bi-kí-Tự-Đức-hiện-nay
(hiện thực khác xưa)
không chỉ đau,
đã làm bệ phóng chống Tàu.

tối 10-8 HB11
sáng sớm 11-8 HB11
TXA.

(*) Chỉ nói đến sự “*thua – được*” trên lĩnh vực văn chương.

Bài 11 **BIỂU TÌNH TRÊN TRANG VIẾT**

chào đời, bắc Hoàng Sa, Tàu chiếm
Trong hận nỗ bùng, *Ngoài* nỗ im
mười tám tuổi, Hoàng Sa mất trọn
đáng ghen nhìn Đà Nẵng sôi tim

Ngày Thống nhất đau ngay biên giới
(mừng thấy Tàu lộ mặt phía kia!)
"Ngôi trường tháng giêng" (*) bùng Hịch mới
lòng Đất Nước chưa từng cắt chia

lại Trường Sa, – lúc Đông Âu rã
"cởi trói" khởi đầu –, đau, nín câm
Tàu đánh hiểm những khi ta ngật
lần này, thè "lưỡi quỷ", mưu thâm...

phẫn hận bùng cao bao biểu ngữ
sổ thơ tôi lưu gió "xuống đường"
hả giọng đích danh Tàu xâm lược
lòng thành Biển Đông và biên cương

tự phát sĩ dân, ưu cùng uất
trong sáng, trong dần dăm mị ma
nhưng trên tất cả là đánh thức
chủ quyền Đất - Nước, vọng sâu xa.

TP.HCM., 21:41, 16-8 HB11
& 19-8 HB11
TXA.

(*) Tiểu thuyết của Trần Xuân An, 1998, Nxb. Thanh Niên, 2003.

Trần Xuân An